

בש"פ 3028/22 - אביגדור כהן נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 3028/22

לפני: כבוד השופט ג' כנפי-שטייניץ

המבקש: אביגדור כהן

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה להעברת מקום הדיון

בשם המבקש: בעצמו
בשם המשיבה: עו"ד יאיר חמודות

החלטה

1. לפניי בקשה לפי סעיף 78 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984, להעברת מקום הדיון בתת"ע 10909-02-22 מבית משפט השלום לתעבורה בבית ים לבית משפט השלום לתעבורה בירושלים.

2. כעולה מן הבקשה ומעיון בתיק בית המשפט, כתב האישום נגד המבקש הוגש בתחילה לבית משפט השלום לתעבורה בירושלים. המבקש, תושב תל אביב, הגיש ביום 16.2.2022 לבית משפט זה, בקשה להעברת מקום הדיון למחוז תל אביב, ובקשתו נדחתה (בש"פ 1173/22 כהן נ' מדינת ישראל). בהחלטת כב' השופט שטיין מיום 17.2.22 צוין שהמבקש הודיע כי בכוונתו לכפור במיוחס לו וברצונו לנהל הוכחות ולפיכך תידרש שמיעת עדות של שוטר תעבורה. מטעם זה, ובהיעדר נסיבות חריגות המצדיקות את העברת מקום הדיון, נדחתה הבקשה.

ביום 22.2.2022 הגיש המבקש בקשה שנייה להעברת מקום הדיון בהליך למחוז תל אביב. הפעם הצהיר כי בכוונתו להודות במיוחס לו בכתב האישום. בקשה זו התקבלה בהחלטתו של כב' השופט שטיין מיום 23.2.2022 (בש"פ 1325/22 כהן נ' מדינת ישראל), והדיון הועבר לבית משפט השלום לתעבורה בבית ים - בו הוא קבוע להקראה ליום 12.5.2022.

3. הבקשה המונחת לפניי היא בקשתו השלישית של המבקש להעברת מקום הדיון ולהחזרתו לבית משפט לתעבורה בירושלים. המבקש טוען כי הודיע לבית משפט זה על כוונתו להודות במיוחס לו בכתב האישום לאחר שנמסר

לו על-ידי מזכירות בית המשפט כי בקשתו לא תאושר אלא אם יודה באישום. ואכן, בבקשתו השנייה הודיע כי הוא מודה במיוחס לו, אך זאת "מחוסר מודעות ומלחץ". נטען כי ההודאה "הוצאה" ממנו "שלא מרצון" ומבלי שהבין "את משמעותה על בוריה", ולפיכך נתבקשה החזרת הדיון למקורו.

4. המשיבה, בתגובתה לבקשה, ציינה כי היא רואה בחומרה רבה את התנהלות המבקש. צוין כי המבקש שיקר ביועין לבית משפט זה, והציג מצג שווא כאילו בכוונתו להודות במיוחס לו חרף כוונתו לכפור באשמה. זאת על מנת שבקשתו להעברת מקום הדיון תיעתר, לאחר שזו נדחתה בהחלטה הראשונה. צוין כי קבלת הבקשה תהווה "הכשר" לאופן התנהלותו, ומאידך דחייתה תאפשר לו לנהל את משפטו במקום הנוח לו כתוצאה מהצהרתו השקרית, באופן ש"החוטא יצא נשכר". לפיכך, הודיעה המשיבה שהיא מותירה את ההחלטה לשיקול דעתו של בית המשפט, וביקשה להטיל על המבקש הוצאות משפט משמעותיות לנוכח החומרה שבהתנהלותו.

5. המבקש ביקש להוסיף תגובה לתשובת המשיבה, בה חזר על עיקרי טענותיו בבקשתו להעברת מקום הדיון. לדבריו, הצהיר על כוונתו להודות אך בשל "לחץ הזמן והמצוקה" בהם היה שרוי, ולא מתוך כוונה להונות את בית המשפט.

6. דין הבקשה להעברת מקום הדיון-להידחות.

7. על פי הכלל, כאשר נאשם מבקש להעביר את מקום הדיון בהליך המנוהל נגדו, אך אין הוא מודה בעובדות כתב האישום, תהא הנטייה שלא להיעתר לבקשתו. הטעם לכך נעוץ בצורך בשמיעת ראיות, לרבות הצורך בהגעת עדי תביעה, בהם גורמי אכיפה, לבית המשפט אליו הועבר הדיון. מנגד, כאשר נאשם מצהיר כי בכוונתו להודות במיוחס לו בכתב האישום, באופן המייתר שמיעת עדים, בדרך כלל תיעתר בקשתו.

8. בהתאם לכלל האמור, נדחתה בקשתו הראשונה של המבקש ונתקבלה בקשתו השנייה. זאת על יסוד הצהרת המבקש כי בכוונתו להודות במיוחס לו בכתב האישום. ואולם בניגוד להצהרתו זו, התייצב המבקש בבית המשפט הנעבר וביקש לנהל את משפטו. הבקשה שלפניי הוגשה רק לאחר שהמבקש הועמד על ידי בית המשפט על הקושי בהתנהלותו.

ויובהר המובן מאליו, זכותו של נאשם לעמוד על חפותו ולנהל את משפטו, אך אין בידו זכות לבחירת בית המשפט בו יתקיים הדיון בעניינו תוך חריגה מכללי הסמכות המקומית הרגילים (ראו: בש"פ 994/19 סולמאן נ' מדינת ישראל (16.8.2020) (להלן: עניין סולמאן)).

9. חרף אופן התנהלותו של המבקש, לא ראיתי להחזיר את הדיון לבית המשפט שממנו הוא הועבר, וזאת משיקולים מערכתיים ובשל הפגיעה ביעילות עבודתם של בתי המשפט כתוצאה מהעברת הליכים הלוח ושוב (ראו: בש"פ 6778/10 חמאד נ' מדינת ישראל (10.2.2011); עניין סולמאן, בפסקה 5). לצד זאת, יש לחייב את המבקש בתשלום הוצאות ממשיות בגין אופן התנהלותו.

10. הדיון בתת"ע 10909-02-22 יתקיים אפוא בבית משפט השלום לתעבורה בבת ים, כפי שנקבע בהחלטתו של בית משפט זה מיום 23.2.2022. המבקש ישלם הוצאות למשיבה בסך ₪ 750.

ניתנה היום, י' באייר התשפ"ב (11.5.2022).

ש ו פ ט ת
